

які конструюють каркас майбутнього дійства. Наповнення самого каркасу залежить від ідейних засад автора/замовника та режисера-постановника.

Р. Набоков

МАЙСТЕРНІСТЬ ВЕДУЧОГО: КАТЕГОРІЇ ТА ЇХ ОСОБЛИВОСТІ

R. Nabokov

MASTERY OF THE PRESENTER: CATEGORIES AND THEIR FEATURES

З розвитком креативної індустрії та розширенням кількості різноманітних за формами і видами арт-проектів та шоупрограм зростає потреба у професіональних ведучих, які повинні блискуче володіти навичками спілкування з аудиторією та імпровізації, манерою поведінки, вдосконалювати особистий імідж. У сучасній святковій індустрії є декілька категорій ведучих, які відрізняються одна від одної за стилем та жанром роботи, особистістю образу та аудиторією, на яку безпосередньо спрямована увага ведучого. Охарактеризуємо кожну категорію ведучих окремо.

Конферансьє. Конферанс є формою сценічної дії, яка здійснюється артистом, що має назву конферансьє. Він оголошує і представляє номери концертної програми, а також займає глядацьку аудиторію під час перерви між номерами і виходами артистів на сцену. Конферансьє — це перша людина, яку бачить глядач на сцені. Слова «конферанс» і «конферансьє» мають походження від двох мов: лат. «confertre», які означають «збирати разом, воедино» та фр. «confereger», що означає «повідомляти, оповіщати, доповідати, доводити до відома» іншими словами, конферансьє завжди спілкується з публікою і навіть радиться з нею. На думку А. Райкіна, основа основ мистецтва конферансу — це бути природнім, а не здаватися, він передусім довірена особа публіки і, разом з цим, довірена особа артистів. Це людина-артист, яка має право мати свою думку.

Телеведучий. Основне призначення телеведучого полягає в оптимальному представленні заздалегідь підготовленого матеріалу програми, навіть у випадках її прямої трансляції. Крім очевидних вимог, які ставляться до зовнішнього вигляду та дикції, телеведучий повинен вміти працювати в команді, правильно викладати свої думки, концентруватися та мати добру розвинуту пам'ять. Добрі фізичні дані, фотогенічність, наявність освіти, винахідливість, знання і розуміння мотивацій людських вчинків, терпіння, іскрометне почуття гумору, уява та ентузіазм можуть стати запорукою успіху сучасного телеведучого. Одним із недоліків професії телеведучого є жорсткий графік роботи, особливо в разі попереднього запису кількох програм, що зумовлює постійні психологічні навантаження. Телеведучий — це професія, яка вимагає потужного бекграунду, тобто великих базових знань за всіма напрямками: не можна розповідати багатомільйонній аудиторії про речі, про які не маєш поняття, та ще в прямому ефірі.

Радіоведучий. Радіоведучий (DJ) часом може виступати «обличчям», або «візитною картою» тієї чи іншої радіостанції. Оскільки основою ефіру радіостанцій виступає музичний матеріал, то ведучий повинен добре в ньому розбиратися, знати виконавця, останні новини з його особистого і світського життя, на якій позиції в хіт-параді розташовується його композиція. Радіоведучого відрізняє гнучкість, мобільність, вміння жити інтересами

своїх слухачів. Він є прикладом для своїх слухачів в умінні бути люб'язним, незлобним, слухати інших людей. Часом контакт з багатотисячною аудиторією вимагає від радіоведучого готовності до постійного емоційного навантаження. Важлива умова в роботі радіоведучого — вміння не допускати паузи в ефірі, а якщо раптом така пауза виникла, обіграти її.

Церемоніймейстер. Був одним з вищих чинів при дворі монархів. До його обов'язки належало керування церемоніалом, обрядами та ритуалом. Нині церемоніймейстер відіграє роль організатора різних урочистостей, прийомів, протоколів, він є організатором весільних і ювілейних свят. Разом з тим, церемоніймейстер може бути координатором та ведучим траурних церемоній і панахид. Тактовність, комунікабельність, відповідальність, знання протоколу й ритуалу — головні особливості цієї категорії ведучих.

Клубний ведучий або (МС). З активним розвитком індустрії розваг і широким розмаїттям нічних клубів послуги МС як ніколи затребувані. Цей ведучий, завдяки своїй позитивній енергетиці, гарному словникового запасу, почуттю гумору, поставленому голосу, харизмі та пластичі має «запалити» танцпол. Також МС повинен вміти проводити всілякі конкурси і мати розвинену фантазію. Він постійно повинен перебувати в увазі глядачів. Всі фрази повинні бути короткими і чіткими, нести позитивний посыл публіці, за звучанням голосу — не перекикувати основний музичний матеріал.

Ведучий івентів. На сьогодні це одна з найбільш поширених та затребуваних категорій ведучих у креативній індустрії. Ведучий часто допомагає замовнику в організаторських питаннях: вибір місця проведення івенту, його тематики, музичного та творчого змісту. Розробляє таймінг події, стежить за його дотриманням, наповнює цікавими інтерактивними діями. Особливістю роботи ведучого в цій категорії є те, що образ завжди створюється залежно від тематики, цільової аудиторії (віковий та соціальний статус), також специфіки смаків і завдань замовника. Тому, працюючи в цьому сегменті професії, ведучий повинен постійно акумулювати нові віяння в креативній індустрії, знаходити нові цікаві, яскраві образи, що запам'ятовуються. Тож, виходячи з власної практики, пропонуємо виділити 4 критерії, за якими можна охарактеризувати ведучого івентів, а також визначити його тип: 1) щодо ціннісного приводу свята ведучі поділяються на традиційних та альтернативних; 2) за темпераментом — на динамічних і стриманих; 3) за стилем ведення — на програмних та тих, хто вміє імпровізувати; 4) за формою взаємодії з гостями — на аристократичних і демократичних. Отже, майстерність ведучого — це складна і водночас захоплююча професія, яку необхідно осягати, регулярно підвищуючи свій професіоналізм. Людина, що вибрала для себе таке важке, але благородне мистецтво, зобов'язана бути максимально чесною, працьовитою, готовою до постійного творчого пошуку та постійної роботи над своїм іміджем. Ведучий повинен мати активну життєву позицію, цікавитися важливими подіями, що відбуваються в усіх сферах життя суспільства. Саме тоді можливе творче і професійне зростання ведучого та визнання його глядачами. Без знання теоретичних основ у цьому мистецтві, а також передового досвіду основоположників та корифеїв конференсу, неможливий повноцінний процес оволодіння майстерністю сучасного ведучого.